

Fjor ved Vedtagelsen af Menighedsraadsloven bestemte vi udtrykkeligt, at hvert enkelt Medlem af Menighedsraadet skulde have sin tilsvarende Suppleant, og jeg tror, alle maa indrømme, at dette i Virkeligheden er det retfærdigste og rimeligste. Jeg henstiller derfor til det kommende Udvalg at tage dette Punkt under nærmere Overvejelse.

Endelig vil jeg gerne sige nogle Ord om Lovforslagets § 80. Denne Paragraf, der i ganske særlig Grad angaar os alle, er af Regeringen foreslaaet affattet saaledes: „Den Rigsdagens Medlemmer tilkommende Godtgørelse bestemmes til 10 Kr. for hver Dag, Rigsdagen er samlet. Rejseomkostningerne erstattes dem efter indgaven, af vedkommende Tings Formand bifaldet og anvist Regning”. I dette sidste er der, saa vidt jeg erindrer, ikke nogen Afvigelse fra, hvad vi tidligere har kendt. Hvorvidt det derimod gennemføres i Praksis, at hvert Medlem altid foreviser Formanden sin Regning og faar den bifaldet og anvist af ham, ved jeg ikke. Jeg maa saa være udenfor Regelen, for jeg har ikke gjort det, og jeg tvivler paa, at der er ret mange, der har gjort det. Det, der er nyt, er, at Medlemmerne skal have 10 Kr. pr. Dag, ogsaa efter den 1. April, og det er vi sikkert alle glade ved, at Ministeriet har foreslaaet. Jeg finder heller ikke det mindste urimelige deri, tværtmod, jeg tror endogsaa at turde sige, at for de fleste, navnlig af Landboerne, er det at være borte fra deres Hjem efter April forbundet med større personlige Vanskeligheder end at være borte om Vinteren, saa der er i og for sig ikke megen Rimelighed i, at vi, naar vi kommer ud over April, kun skal have 6 Kr. Men paa den anden Side hører man jævnlig — det har jeg vist ikke været ene om — ude blandt Vælgerne Klager over, at der er Rigsdagsmænd, som ikke er saa meget herinde, som Vælgerne egentlig kunde ønske, og man siger da som saa: Der er dog ingen Mening i, at de skal have deres 10 Kr. om Dagen, naar de rejser og slet ikke er i København. Denne Betragtning synes jeg, at vi som ridderlige og hæderlige Mænd — noget, vi jo sikkert er enige med hinanden om, at vi alle er — ikke godt kan afvise, men maa indrømme, at der er nogen Berettigelse deri. Som tredje Punkt skal jeg derfor henstille til Overvejelse, om der ikke burde foretages et Fradrag, naar Medlemmer var borte uden at være syge eller uden at have faaet Orlov af Formanden i saadanne Øjemed, som maatte

anerkendes for at gøre vedkommendes Ikke-Tilstedeværelse fuldt berettiget. Dette Forhold har man haft Øje for ogsaa andre Steder. I Sverige har man for ikke lang Tid siden indført et Fradrag, og man har gjort det samme i Tyskland og Østerrig og maaske andre Steder. Jeg synes, det kunde være rimeligt, at Diæterne ikke udbetaltes, naar vedkommende var borte uden gyldig Grund. Jeg er ganske sikker paa, at Vælgerne vilde synes overordentlig godt om, at vi viste, at vi saa lidet tænkte paa os selv og saa meget paa det almindelige Bedste, at vi var rede til i dette Tilfælde at opgive Diæterne.

Det var altsaa tre Ting, jeg vilde henstille. For det første: Ikke Indførelse af Stemmepligt, men Udstedelse af en venlig Indbydelse og, lad mig tilføje, Paamindelse til Vælgerne om at møde. For det andet: Bevarelse af den nuværende Valgmaade til Landstinget ved Sendemændenes Valgmandsvalg og ved selve Valget af Landstingsmændene i Stedet for den af Regeringen foreslaaede Valgmaade. Og for det tredje: at vi samtidig med, at vi i høj Grad paaskønner, at vi faar de 10 Kr. ogsaa efter 1. April, indfører den Bestemmelse, at vi ingen Diæter faar, naar vi uden gyldig Grund udebliver fra Tingets Møder.

Mads Larsen: Da jeg ganske kan slutte mig til de Betragtninger, som mit Partis Ordfører (P. Munch) fremsatte om dette Lovforslag, skal jeg ikke opholde mig derved, men straks gaa over til at omtale det Spørgsmaal, som i særlig Grad interesserer min Valgkreds. Jeg minder da om, at alle de Gange, der har været ført Forhandlinger angaaende en mere retfærdig Fordeling af Valgkredsene, har man fra alle Partiers Side, saa vidt jeg har kunnet se, og fra dem, der har talt som Repræsentanter for de forskellige Partier og uden Nysyn til, om man har været mere eller mindre begejstret for at gaa til en større Forøgelse af Folketingets Medlemstal, været enig om een Ting, nemlig at ved en saadan Nyordning burde der under ingen Omstændigheder ske nogen Nedlæggelse af en bestaaende Kreds for ikke derved at krænke bestaaende Interesser og historiske Traditioner. Det forhavser mig derfor ikke saa ganske lidt at se, at dette Lovforslag nu, samtidig med at det forøger Kredsene's Antal fra 114 til 129, altsaa med 15, indeholder Bestemmelse om, at den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, skal slettes ud, at den skal splittes ad i Aatomer, om jeg saa maa sige,